

Na Filipinskih otokih so se puntarji bojda popolnoma pomirili.

Amerika. Kuba dobi od španske vlade takole samoupravo: Generalnega guvernerja in državni zbor z gosposko in poslansko zbornico. Škoda, da se ustasi niso ukročeni, ali, kar bi bolje bilo, pomirjeni.

Za poduk in kratek čas.

Nemiri v Gradcu.

Gradčani so znani kot najhujši prusaki in njih prusaškim listom se je pred tednom posrečilo, prebivalstvo tolikanj vznemiriti, da je priredilo v petek zvečer, dne 26. nov. hrupno demonstracijo pod vodstvom nemških dijakov. Bilo je mnogo krika in vika, psovanja in zabavljanja, a do resnih posledic vendar ni prišlo. Nekaj oseb je bilo lahko ranjenih, čez 30 zaprtih, uredništvo »Volksblatta« in »Extrablatta« in »Sonntagsbota« so okna pobili in vrata poškodovali, a ko so prišli Bošnjaki in dragonci, razpršila se je množica po triurnem obotavljanju. Nemški dijaki pa še niso bili zadovoljni in so na slavo matere Germanije razbili okna gostilnice Slovenca Kavbeta.

V soboto zjutraj je pa razgrajalo nemško dijaštvo na tehniko in na vseučilišču. Vseučiliški rektor se je modro skrtil, mesto da bi bil razgrajače zapodil iz poslopja ali jih vsaj resno opomnil. Splošna razburjenost je vladala v soboto popoldne v mestu; listi so hujskali ljudstvo, mesto mirili, le v toliko so ga svarili, naj pač razgraja na postaven način. Teško je razgrajati, a pri vsem tem ostati na postavnih tleh. Proti večeru se je zbrala velika truma dijakov in delavcev v gosposki ulici ter začela prepevati nemške nacionalne, pa tudi socialno demokratične pesmi. Mestna policija bi bila kaj lahko zadušila demonstracijo v kali, a ni se ganila. Mirno je gledala, da je množica naraščala in začela divjati. Najprej so izdali parolo, vse, kar je katoliškega, uničiti. Hoteli so napasti »Stainzerhof«, kjer je uredništvo katoliškega »Volksblatta«, a močna straža jim je namero preprečila. Voditelju tukajšnjih krščanskih socialistov, mestnemu odborniku Vollenhalsu, so pobili okna, socialni demokratje so hoteli razrušiti katoliški »Arbeiterheim« in oropati nunski samostan, toda vojaštvo jih je s silo nazaj pognalo. V župnišču mestne cerkve v gosposki ulici so pobili okna, a ko so prišli policaji med razljučeno druhal, da bi najhujše razgrajalce priprli, naklestili so jih socialisti neusmiljeno. Med kričaji, ki so preprosti ljud hujskali in ščuvali, so se posebno odlikovali italijanski dijaki, kateri jedini so upili: »Nieder mit den Slaven!« Videč, da je ljudstvo dovolj nahujskano, umaknili so se nemški in italijanski dijaki-junaki s pozorišča in velikodušno prepustili posledice zdivjanosti nevednemu ljudstvu samemu. Ko so hoteli Bošnjaki razgnati razgrajače, vsprejela jih je zdivjana druhal s psokami in kamenjem. Skoro povsod se je umaknila množica nastavljenim bajonetom, samo v »Murgasse« so morali enkrat ustreliti. Skoro vse krogle so frčale v zrak ali se zadirale v stene, samo dve sta zadeli dva delavca, ki sta na mestu obležala, jeden mrtev, drugi smrtno ranjen, a ranjenih je bilo več ljudij s krogli, bajoneti in kopiti. Zlasti eskadron slovenskih dragoncev je kaj čvrsto udrihal po glavah in hrbtih; v nedeljo se je videlo po mestu polno obvezanih »mučnikov«. Skupnemu delovanju jednega batalijona Bošnjakov, nekaj kompanij Belgijcev, jednega batalijona sedmega pešpolka in eskadronu dragoncev se je posrečilo ob 2. po polnoči napraviti popolen mir.

V nedeljo dopoldne so nemški vseučiliščniki prihiteli v park, kjer je svirala godba Bošnjakov. Dijaki so vojake začeli nesramo izzivati. Bošnjaki pa so potegnili sablje ter začeli mahati po nemških buticah ter odšli. Zvečer pa, ko se je zvedelo, da je Badenijevo ministerstvo odstopilo, je bil skoro ves Gradec razsvetljen. Toda druhal še ni bila pomirjena, ampak je v gosposki ulici na mestnem župnišču potolkla vsa okna.

Od kod vendar ti nemiri? Naša mesta so polna prusakov, ki bi rajši danes ko jutri prišli pod prusko »pikelhaubo« ter postali luterani ali pogani, Votanovi malikovalci, pa tudi socialnih demokratov ne manjka, ki ne marajo ne za Boga, ne za nobenega vladarja; pri vsem tem pa naša oblastva nočejo prav do živega tem nevarnim ljudem. Ako bo tako šlo naprej, utegne priti v par letih do splošnega krvavega punta. Naj bi gosposka vendar to spoznala in se temu zlu uprla, dokler še ni prepozno!

Smešnica. Zbrisanič reče pri mizi, pri kateri sedi ravno 13 oseb: »Število 13 pri mizi pomeni nesrečo.« — Neki gost: »Kdaj pa?« — Zbrisanič: »Kadar je samo za 12 kuhano.«

Razne stvari.

Domače. (Posvetovanja) avstrijskih škofov so v soboto, dne 27. nov., na Dunaju bila za letos dokončana. Naš mil. knezoškof so se torej z Dunaja zdravi vrnili domov minoli ponedeljek popoldne.

(Sv. misijon) obhajajo te dni č. g. lazaristi od Sv. Jožefa pri Celju na Spodnji Polskavi. Začetek je bil kaj težek, ker je okrajno glavarstvo zvedelo o neki boleznih v framski in slivniški župniji. Ko bi se le gosposka tudi za druge reči tako brigala, kakor za cerkvene zadeve!

(Sram jih je!) Današnja »Mariboržanka« sila suhoparno poroča o izgredih, ki so se vršili po Mariboru v ponedeljek zvečer. Piše samo o »kundgebungu«, nič pa ne omenja, da je prusaška in socialdemokratiška druhal tu in tam šipe potrupal, par šip celó najodličnejši gospodi na stolnem trgu.

(Badeni je šel!) Res, šel je v pokoj in se odpelje za nekaj časa v Nizo, njegov naslednik pa je baron Gauč. Kako pa bode ta novi ministerski predsednik vladal, ker nima večine v državnem zboru? Slovenci, ne obupajmo! Desnica drž. zbora tako krepko skupaj drži, kakor še nikdar poprej! Minoli so časi, da bi 9 milijonov Nemcev gospodovalo čez 15 milijonov Slovanov! Ne udajmo se!

(V Šoštanj) so oni dan Slovenci zopet sijajno zmagali pri občinskih volitvah, dasi so Woschnakovci storili vse, kar je v njihovi bogati moči. Slava vrlim volilcem! Šoštanj naj vedno ostane odličen slov. trg!

(Bela žena.) Umril je v Lepoglavu g. Karol Jeranko, učitelj na Rečici, ki se je pred tednom v Istri poročil. Sveti mu večna luč!

(V Celju) so Nemci v nedeljo zvečer slavili prav po svoje, kakor že Celjani znajo, Badenijev odstop. Prihrlili so pred »Narodni dom«, kjer je pred kipom cesarja Jožefa II. govoril dr. Stepischnegg in njegova žena; znani Wolf je namreč Stepischnegga zet. Heilo!

(Mi odločno obsojamo) tiste gg. narodnjake, ki svoj pisalni papir, vizitnice itd. naročajo pri nemških tvrdkah in njihovih agentih. Ali še zdaj ne vidijo, kako ravna Nemci z nami v vsakem oziru? Zakaj pa imamo narodne tistarne v Mariboru in Celju? Še enkrat tako, pridemo z imeni na dan!